

K·MEO

EL ROVELLÓ

El primer turista desencantat

En totes les històries cal que algú faci el ridícul i porti la contrària als personatges positius. Normalment el paper recau en una persona baixeta a la que no es fa cas si no demostra el seu mal caràcter. Aquesta és la raó per la que els baixets que poden es facin dictadors, per venjar-se del menyspreu col·lectiu. Jo no he pogut arribar a dictador. Jo sóc bíblic, com si diguéssim, i en el món de les creences l'únic dictador és Déu.

També és cert que aquell dia m'havia aixecat amb el peu esquerra i quan van dir-me que calia anar a Betlem, m'hi vaig posar de cul. M'ho vaig prendre com si em manessin anar a la mili. Una llarga i innecessària marxa a la puta carrera per aquests móns de déu, carregat amb sarró i manta per anar a jurar bandera fent un petó a un nen petit. Francament no em feia el pes. Les excuses que posava, reconec que eren tontes: fa fred, tinc

gana, vull descansar però també ho és apel·lar als peus plans i la gent ho intenta.

Quan vàrem arribar a Betlem ja no hi cabia ningú i el voltant del portal estava ple de paradetes de menjar, i de records i de falsos alquimistes. Per veure al nen Jesús vàrem haver de fer una cua de tres hores. Els peus glaçats, les dones empenyen com si fessin rebaixes. I al final, quan arribaves a la porta mateixa, res un moment per agenollar-te i fer un petó al genoll d'un nen que estava d'un humor del dimoni perquè a cada petó que rebia Sant Josep li passava un mocador pel genoll, com perquè no l'encomanéssim d'alguna cosa i apa, surtin surtin no alenteixin la cua.

Passats els anys encara penso que tenia raó al no voler anar a Betlem. Jo no dic que el nen no fos una monada i tal però va fallar al escollir Betlem com a bressol. Betlem ni abans ni ara és una bona destinació turística. Queda molt enxubat.

I sí, allà va néixer aquell nen, però en quantes ciutats no han nascut nens i alguns fins i tot plens de santedat? Jo seré petit, però de tonto no en tinc res. Com diu aquell, si han d'anar a Betlem expressament, no cal que hi vagin. A més el nen ja no hi és.

GARSA PROSTÀTICA

EL CAGANER

Talment, un català emprenyat

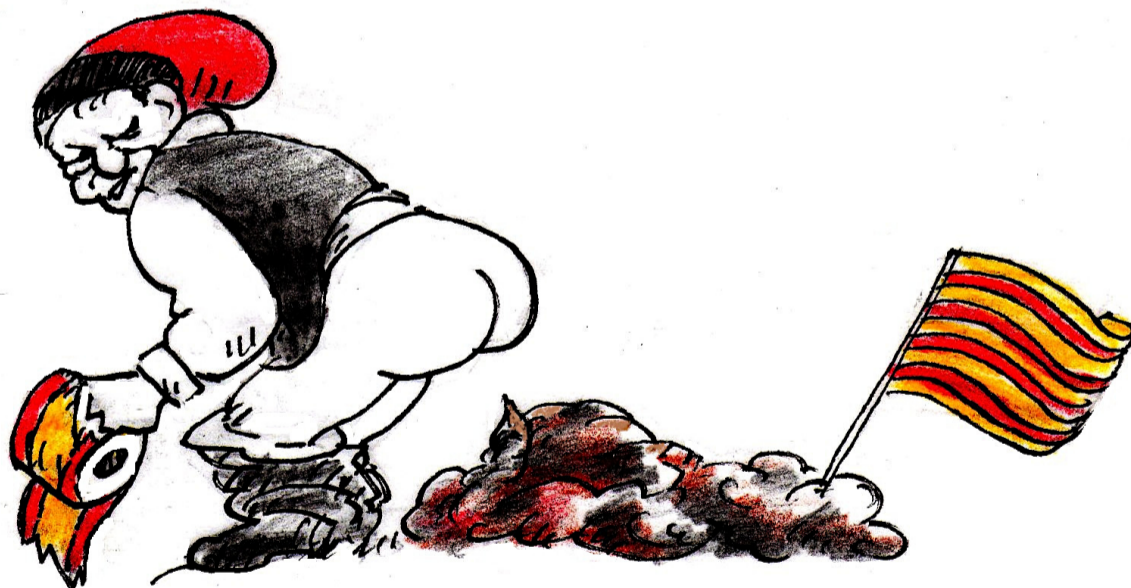
El caganer és l'únic personatge del pessebre fruit de ficció. Tots els altres tenen certificada la seva existència i presència al lloc dels fets el dia dels fets. Però al tornar a Igualada un català que durant l'epifania estava a Betlem venent teixit de capa romana, va inventar-se la presència d'un caganer a tocar del portal. I ja el tenim aquí. Una imatge a temps, una mentida i ja és famós... com tants dels que coneixem.

Mentida, sí, però tampoc tanta. Si us hi fixeu bé, el caganer –apart de la barretina– té molts punts de contacte amb el català del Passeig de Gràcia... o d'on sigui. D'entrada, caga i si alguna tradició tenim els catalans és l'escatològica. El cagar a Catalunya és com una festa social. Se'n parla, es detalla, es compara... El tortell i la cagada, no pot faltar cada dissabte. D'altra banda, el caganer va emprenyat pel món.

Caga com si ho fes sobre l'univers, per

expressar el seu descontentament i repulsa contra tot el que l'oprimeix el ventre i la cartera. I quan hi ha restrenyiment, el català mal parla, insulta i renega per alleugerir-se. La merda i el reneç són les seves armes revolucionaries, això sí, una vegada desfogat calla.

A Karlitus en tenim molts de caganers i és que aquesta és una revista butlletí pamflet, molt català. A les reunions de redacció, el món s'inflama, tremola, trontolla, pràcticament esclafa de tanta proclama revolucionaria. En acabar tornem a casa sabent-nos com qui diu, herois. La de coses que hem

dit per Catalunya, per la llibertat, per la democràcia. El problema que tenim és que, exceptuant un parell d'irreductibles, a la resta ens agafa cansats per anar a la manifestació de la tarda. Tampoc en trauran res manifestant-se, ens justifiquem. I de parlar al voltant d'una taula, què en trèiem? Una gran cagarada.

I feta ja la contrició, anunciarem també per anivellar mèrits que el proper anys sortirà un nou caganer llegint el Karlitus. Serà una mica més car perquè en el lot van dos peces, el lector i un Guàrdia Civil al costat. Pagarà la pena. Bona pròstata.